

at det skulde optage et større Antal Baner, og det blev yttret, at man kun derved kunde komme til en Afslutning af vort Jernbanenet efter den nuværende Tid's Krav og Behov. Jeg skal derfor ikke negte, at det har forundret mig ikke saa lidt, naar jeg læser den Betænkning, vi have faaet fra det ærede Mindretal, at det netop anfører det som en Anke mod Flertallet, at det er kommet frem med altfor mange Jernbaner, og det siger, at man har bundet sig til Jernbaner i en længere Arrække, 12—18 Aar. Det forekommer nu mig, at det er en Modsigelse, at de Herrer, der udtalte ved Sagens første Behandling, at det var en Mangel ved Regjeringens Forslag, at det ikke havde bragt noget ordentligt System frem over de Baner, der kunde være Trang til i den nærmeste Fremtid, nu fremkomme med den Anke, at man har lagt en Plan og det for en alt for lang Fremtid; naar det er sagt, at det er i 12—18 Aar, vi ere bundne, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at efter det Forslag, der er stillet af Udvalget's Flertal, er det egentlig kun i de første 5 Aar, at vi ere bundne, og det hedder saa, at, hvad der skal yderligere bevilges, bevilges ved de aarlige Finantslove. Dernæst er der en anden Yttring, som egentlig ogsaa har forbauset mig, nemlig, at det blev udtalt ved Sagens første Behandling med Hensyn til den Bane, der er foreslaaet paa Fyen, at heller ikke der foreligger Oplysninger om, hvorfor netop denne Bane er valgt fremfor andre, man kunde tænke sig. Dette maatte altsaa den Gang have staaet klart for det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, at der kunde være flere Baner paa Fyen, hvortil der kunde være lige saa stor Trang som den, der er foreslaaet fra Tommerup til Åsens, og derfor synes jeg lidt underligt om i den Betænkning, der er kommen fra Mindretallet, at se anført mod Banen fra Odense til Bogenfse, at „man ikke kan afgjøre, om den bør føres til Odense Station eller til et andet Punkt paa den synfte Hovedbane, eller hvilken Retning den i det Hele bør have“, og jeg kan derfor ikke indse Berettigelsen at at gjøre denne Bane til Gjenstand for Lov. Dersom man vil svare mig og sige: Ja, det kunde vi gjerne have gjort, hvis de fornødne Undersøgelser havde været gjorte, vil jeg spørge Mindretallet, om de have gjort de fornødne Undersøgelser for de Baner, de have stillet op i deres Underendringsforslag. Det forekommer mig, at de have stillet en Bane op fra Silkeborg til Bramminge Station, en Bane, som er mere end 5—6 Gange saa stor som den fra Odense til Bogenfse, og om den ser jeg ikke, der foreligger mindste Oplysning, og det Samme gjælder den Bane, Mindretallet holder saa grumme stærkt paa, den saakaldte Gaffelbane, udgaaende fra Holmstrup, og som skulde dele sig baade til Åsens og Faaborg. Der foreligger ikke noget

at være en Modsigelse, naar man siger, at Odense-Bogenfse Banen kan man ikke gaa ind paa, fordi der foreligger ikke noget Overflag, men saa selv at stille en Banelængde op 6—7 Gange saa lang uden mindste Overflag. Det er for mig en stor Modsigelse (Th. Kruse: Det er en Misforstaaelse!). Det kan nok være, at det ærede Medlem for Bardsø siger, at det er en Misforstaaelse, men jeg tror nu nok, at, naar man læser den Betænkningen, vil man finde, at det egentlig forholder sig rigtigt (Lange: Derfor er det, at Sagen skal vises tilbage til Udvalget!). Det er ganske vist, men saa synes jeg, at saa skulde man selv, naar man forlanger at faae den vist tilbage til Udvalget, undlade at stille Forslag op, som ikke ere undersøgte. Hvad nu angaar om at henvise Sagen til Udvalget igjen, da udtalte det ærede Medlem for Slagelse (Lauher) igaar, at det Forslag, der var fremkommet fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossen), i Grunden ikke afveg saa meget fra det, der var stillet af Mindretallet i Udvalget, saa at han ikke skulde sætte sig imod det. Det var en Udtalelse, jeg ikke ret kunde forstaa. Det er ganske vist, at den Følge, det vil have, tror jeg rigtignok vil blive den selv samme, hvad enten man vedtager Mindretallet's Dagsorden eller vedtager at vise tilbage til Udvalget. Følgen bliver den samme, nemlig, at der Intet kommer ud af Sagen i denne Samling og maaste ikke i den nærmeste Tid; men derfor er der ikke saa lidt Forskjel paa disse to Forslag, og jeg antager, at man er kommen i Tanke om, at den Pille, man hød Folk at sluge ved den Dagsorden, som Mindretallet har stillet, vilde dog nok falde Mange vel fram. Thi hvad er det egentlig, der er sagt i Mindretallet's Dagsorden? Der er sagt det, at dersom de ikke kunne faae Banen fra Odense til Faaborg og Skive-Olyngørøbanen, ville de i Grunden Ingenting have. Nu kan jeg ikke forstaa det, at man saaledes stiller sig paa det Standpunkt og siger: Saa vilde vi slet Ingenting have, naar man til andre Tider siger, at man finder det rigtigt og hensigtsmæssigt, at vi gjøre Noget for at udvikle vort Jernbanevæsen. Om ikke af andre Grunde, er der een Grund, hvorfor jeg paa ingen Maade kan stemme for denne Henviisning. Det forekommer mig nemlig, at den udtaler en Dabel om det nedsatte Udvalg. Jeg skal ikke dvæle nærmere ved denne Dabel over Flertallet; den have vi tidt nok hørt udtale, men der er egentlig ogsaa udtalt Dabel over Mindretallet. Naar man foreslaar Sagen henviist til Udvalget, vil man egentlig sige: I ere fremkomme med Noget, som ikke er tilstrækkelig vel overveiet, eller dersom I have ment, at det var tilstrækkelig vel overveiet, have I taget fejl. Det er en Tilrettevisning, man giver Udvalget, det er egentlig at sige: I skulle gjøre Sagen om igjen. Man siger egentlig derved, at de Underendringsforslag, som